

Debat: KOMMENTAR: EU-ivrige partier lider af magtarrogance

29. maj 2015, Information, Sektion 1, Side 17 (DEBAT), Christina Egelund og Alex Vanopslagh..., 720 ord, Id: e50d9f40

Er der en ting, de EUvenlige partier ikke vil have valgkampen til at handle om, er det den europæiske bankunion. For ingen af dem ønsker at tage demokratiet og befolkningens euroskepsis seriøst og love en folkeafstemning om Danmarks medlemskab.

Christina Egelund er tidligere spidskandidat ved europaparlamentsvalget og nuværende folketingskandidat for Liberal Alliance, og Alex Vanopslagh er landsformand for Liberal Alliances Ungdom

Håbløs, skadelig og udemokratisk er adjektiver, der passer godt på Danmarks mulige tilslutning til den europæiske bankunion.

Bankunionen er skabt til euro-landene. Danmark er ikke med i euroen, og har ingen grund til at være med i en bankunion, som intet har med Danmark at gøre.

Euroen er som den syge patient, man giver en masse forskellige former for medicin, men intet virker rigtigt. Denne gang er kuren en bankunion, som skal forsøge at genopbygge tilliden til hele europoprojektet. Og ligesom euroen var et projekt, der var dømt til at fejle fra begyndelsen, så er bankunionen det også.

Bankunionen fokuserer på tre tiltag: fælles regulering, fælles banktilsyn, fælles redningsfond.

Ønsket om, at der skal være en fælles regulering for alle EU(ro)-lande, er besværligt af indfri. Bankkonstruktionerne varierer markant fra land til land. Enten vil reglerne blive alt for stramme og rigide, eller også vil de blive slappe og nytteløse.

Det siger sig selv, at man ikke kan ramme den perfekte regulering for vidt forskellige lande.

Det siger også sig selv, at den regulering, eurolandene har brug for, ikke er den samme som Danmark med en helt anden valuta har brug for. One size fits nobody.

Uvirkssomme tiltag

Et fælles tilsyn er lige så håbløst.

Man kan efterhånden have mere tiltro til korrupte, russiske embedsmænd, end man kan til EU's evne til at føre tilsyn med noget som helst.

De sydeuropæiske lande var sløsedede med deres økonomier og statsunderskud i flere årtier.

Med euroen skulle dette være slut, der skulle nu føres tilsyn med landenes økonomi og underskud. Alle drog et lettelsens suk - nu skulle skrantende sydeuropæiske økonomier nok komme på fode igen, takket være EU's fantastiske tilsyn. Men trods konvergenskrav, budgetkrav og store armbevægelser har tilsynet på ingen måde hjulpet. Se blot, hvordan det er gået med Portugal, Italien og Spanien, som alle har fået redningspakker. Og Grækenlands økonomi er så ruineret, at det formentligt bliver det første land, der må forlade den synkende skude, som euroen er.

Det er naivt at tro, at EU's banktilsyn bliver meget bedre end det, EU hidtil har præsteret på tilsynsfronten.

Det sidste centrale element i bankunionen - og her når vi til venstrefløjens favorit - er den fælles redningsfond. Det begejstrede ræsonnement fra venstrefløjen lyder, at det betyder, at bankerne derved selv betaler for deres fadæse og ikke længere kan tørre regningen af på skatteyderne.

Det er selvfølgelig noget vrøvl, for regningen for de ekstra omkostninger lander nemlig hos bankkunderne.

Det vil blive dyrere at være kunde i en bank i Danmark, hvis vi tilslutter os bankunionen, fordi danske banker skal bidrage til at redde bundrådne banker i Sydeuropa. Og alle danskere, inklusiv skatteyderne, er bankkunder.

Den fælles redningsfond vil kun skade Danmark.

Spørg danskerne

Alt det ved befolkningen godt.

Derfor tør de EU-begejstrede partier i Folketinget ikke at sende bankunionen til

folkeafstemning.

Der er ingen respekt for, at danskerne allerede i 2000 takkede nej til at deltage i euroen.

Og nu sniger man alle euroens dårlige sideprojekter ind ad bagdøren.

Det er utroligt arrogant, at regeringen, SF, Venstre og de Konservative ikke spørger befolkningen, inden de melder Danmark ind i (endnu) en eurokonstruktion.

Afstemningen kunne passende falde sammen med, at vi i 2016 kan skal stemme om samme folketingsflertals ønske om at ophæve retsforbeholdet.

Der er ingen gode argumenter for ikke at sende bankunionen til folkeafstemning. Man klynger sig til et halmstrå om, at det ikke er nødvendigt i juridisk forstand, da Danmark ikke afgiver suverænitet, men der er ingen tvivl om, at det er nødvendigt i moralsk forstand.

Når befolkningen flere gange har ytret modstand mod euroen og mere magt til EU, er det uklædeligt for et demokrati, at man undlader at få befolkningens accept. Befolkningen skal åbenbart kun involveres, når den er enige med EU-flertallet i Folketinget. Må vi minde om, at det er samme EU-begejstrede flertal af V, K, R, S og SF, som også tilsluttede Danmark til Lissabontraktaten uden befolkningens accept.

Derfor er vores opfordring til førnævnte flertal: Udvis dog respekt for demokratiet og almindelig anstændighed og lad danskerne komme til orde denne gang. Alt andet vil være udtryk for magtarrogance.

debat@information.dk

Det siger også sig selv, at den regulering, eurolandene har brug for, ikke er den samme som Danmark med en helt anden valuta har brug for. 'One size fits nobody'.